Cuvântul lui Dumnezeu din Duminca a cincea după Sfintele Paști, a Samarinencei. Sărbătoarea sfântului mare mucenic Gheorghe

Fiilor, fiilor, vin la voi cu sfinții, intru în cetate cu sfinții, fiilor. O, e pomenire în cetate pentru femeia samarineancă și găsim cănuțe și găsim găleată cu apă și Ne ostoim setea pe băncuțe la fântână. Fântâna întâlnirii cu Dumnezeu, așa a primit numele ei fântâna a cărei înger a fost așezată femeia samarineancă, cea cu care Eu, Domnul, M-am odihnit de osteneala drumului stând de vorbă cu ea la fântâna lui Israel.

O, îi dau poporului cuvântului Meu de azi, îi dau povață scumpă în ziua aceasta de masă a Mea cu el aici, la izvor, că se adună câțiva cu Noi și cu voi la masă în ziua aceasta, fiilor, iar cei ce nu se adună iau povața Mea trimisă de voi spre ei, o, și de ar învăța ei ceea ce Eu, Domnul, învăț azi în cetate la izvor pe poporul cuvântului Meu.

O, poporul Meu de peste tot, tu, care cauți cuvântul Meu aici revărsat, o, adună-te cu Mine la masă de cuvânt, căci sunt Învățătorul și-ți dau să înveți, și să se cunoască peste tine învățătura Mea. Am venit cu acest cuvânt pe pământ, am venit să așez har peste cei ce Mă află aici venit, că fără de harul cel de la Mine peste el, o, nu poate creștinul să rămână statornic pentru Mine până la sfârșit.

Când Mi-am ales ucenicii acum două mii de ani, îi întâlneam și puneam harul Meu peste ei, și apoi îi chemam și îi luam cu Mine pe ei. O, iată ce face harul când coboară peste omul păcătos! Omul se umilește și se lasă curățit de Dumnezeu și rămâne în iubire apoi până la sfârșit.

S-a bucurat samarineanca dacă i-am spus păcatele și starea ei cea rea. O, nu s-a supărat, nu s-a răzvrătit, nu și-a ascuns vinovăția, ba s-a lăsat spre har, spre înnoirea minții, a iubirii, a înțelepciunii, așa cum apostolul Petru s-a înțelepțit și nu s-a supărat când i-am spus: *«Înapoia Mea, satano, că nu cugeți cele ale lui Dumnezeu!»*, ba, din contra, având harul Meu peste el încă de la chemare, i s-au înmulțit harul și iubirea și priceperea cea pentru Dumnezeu și s-a întărit pentru Mine și lângă Mine, ca și samarineanca la izvor când am stat cu ea și i-am spus păcatele ei ca s-o înnoiesc și s-o fac vas al harului Meu.

O, iată înțelepciunea cea prin har, și iată neînțelepciunea cea din lipsa harului, căci lui Irodiada când i s-a vestit cuvântul lui Ioan Botezătorul pentru Irod, care o avea de soție pe femeia fratelui său, pe Irodiada, ea s-a umplut de mânie, nu de îndreptare, ci de mânie mare și aprigă, și a dat poruncă să i se aducă pe tavă capul tăiat al lui Ioan, căci n-a primit dojana, n-a primit îndreptarea, n-au lepădat aceștia păcatul.

Spun aceste deslușiri față în față una cu alta ca să dau acum învățătură celor ce se vor a fi fii ai poporului cuvântului Meu din zilele acestea și le spun lor: Fiilor, fiilor, nu vă folosiți de puterea minții în încercarea credinței voastre, ci căutați harul Meu peste voi, peste mintea voastră, că iată ce minune de înviere a făcut harul Meu peste femeia samarineancă în ziua când viața ei a fost pusă la probă ca să învieze în ea Dumnezeu Cel veșnic, Cel ce era așteptat să vină să învețe oamenii toate cele de la Dumnezeu!

O, fiilor, căutați-vă la fire și vedeți dacă a venit harul Meu peste voi, sau dacă n-a venit încă, și dacă n-a venit, voi nu vă veți apleca pentru veghe asupra greșalelor voastre, sau asupra celor pe care le-ați putea săvârși în vremi de încercare a credinței și a statorniciei cu Mine, căci diavolul are multe meșteșuguri pe care le folosește, iar creștinul nu le cunoaște, fiilor. Eu însă veghez asupra vrăjmașilor voștri văzuți și nevăzuți, și am spus acum două mii de ani să se despartă de piedici cel ce voiește să umble cu Mine pentru salvarea lui din pă-

cat. O, și ce mai este cu cel ce se uită la păcatele altuia ca să se smintească și să le facă apoi și el? O, e bine cel greșit să spună cu frică, așa cum a spus David: *«Doamne, dacă Te vei uita la fărădelegi, o, cine va putea suferi?».* Dar vine vremea, creștine, când vei înțelege singur cât bine am dat să-ți fac când dădeam să-ți îndrept greșeala și viața și să-ți umblu la statură în fel și chip, după cum tu Îmi îngăduiai sau nu, iar dacă te supărai și te răzvrăteai, o, Eu te lăsam în greșeală, nu te mai ajutam ca pe samarineanca la fântână în ziua ei cu Mine, și te lăsam să te ajungă păreri de rău și dureri lucrate din greșelile tale pitite, necercetate, nevindecate, dacă nu Mă lăsai.

O, iată, femeia samarineancă stă și azi de vorbă cu Mine la fântână și pune azi în cartea Mea grăirea ei cu Mine, iar Eu, Domnul, binecuvintez acum intrarea ei. Amin.

— Cu Tine, Doamne, intru la fiii poporului Tău și ne așezăm pe băncuță la fântâna întâlnirii și luăm cănuțe și bem, iar eu Te slăvesc cu duhul umilinței mele și-Ți mulțumesc cu aplecare pentru harul pe care mi l-ai dăruit la fântâna lui Israel, de mi-ai luminat ființa și iubirea și credința în venirea lui Mesia, Cel așteptat să vină, iar în ziua aceea eu m-am îmbrăcat în Hristos și mi-ai dat să știu toate, mi-ai dat prin harul Tău, prin care Te-am cunoscut că ești Mesia, Doamne.

O, mare este mila Ta peste cei pe care-i cureți de păcate, Doamne! Mila aceasta s-o caute și s-o iubească cu arsură de suflet toți cei care Te-au gustat de la această masă a venirii Tale, a cetății Tale de venire, a celor ce pun masa aceasta din partea Ta la cei ce vin la masa Ta de cuvânt aici, Doamne.

Înțelepciunea și harul date mie de Tine în ziua când Te-am întâlnit, o, pune-le, Doamne, peste cei ce Te află aici, că fără acestea lucrate de Tine peste ei, o, nu stau ei cu Tine până la sfârșit, și cad iarăși în ale lor vechi îndeletniciri ale minții și ale firii, până ce îi zguduie dureri și păreri de rău pentru neiubire, Doamne. Cei ce Te iubesc cu dor n-au parte de cădere de lângă Tine, ci au parte de îndreptarea vieții mereu, și de întărire în iubire, dar cei ce nu știu ce este iubirea și porunca toată a iubirii de Dumnezeu, o, aceia o calcă pe ea și uită ei ce ai făcut Tu în vremea ispitirii Tale când i-ai spus satanei: «Mergi înapoia Mea, satano, căci scris este: să nu ispitești pe Domnul Dumnezeul tău, ci să-I slujești Lui, numai Lui să te închini și să-I slujești»*, și a plecat satana și au venit îngerii și Te-au slujit, Doamne, o, și tot așa pot să biruiască pe satana cei încercați de ispitire pentru credință, și apoi să li se înmulțească harul, iar îngerii să le slujească lor pentru iubirea de Tine, o, Doamne.*

Am vorbit cu Tine la fântână dacă mi-ai cerut apă ca să bei, deși Te vedeam iudeu. Atunci s-a coborât harul Tău peste mine, și Te-am cunoscut, Doamne, prin harul Tău și Ți-am cerut eu apa cea vie și am înțeles că ești mai mare decât părintele Iacob. Mi-ai spus apoi păcatele, m-ai făcut să mi le descopăr singură înaintea Ta. Am văzut duhul proorociei prin gura Ta și am căutat să cunosc taina închinării oamenilor, și mi-ai deslușit taina aceasta, care vine de la iudei, și apoi mi-ai spus de vremea închinării în duh și în adevăr, așa cum Tatăl dorește, și Ți-am spus că știu că va veni Mesia, Învățătorul Hristos, și toate ne va spune El, și Te-ai lăsat apoi descoperit mie, Doamne. O, m-am grăbit spre cetate ca să-i aduc pe mulți să Te vadă, și harul Tău lucra în mine și eram cea curățată de păcat și smerită prin har, Doamne.

O, ai durere acum, mare durere ai, că la mulți le place numai un timp să stea cu Tine, și se umplu de sminteală apoi și de pretenții, Doamne. O, cum să mai fii nemulțumit, creștine, când Domnul, Cel atât de milos, îți întinde mâna și te ridică din pierzarea în care stai? O, nu-ți trebuie loc slăvit, sau cine știe ce bucurii aștepți să ai sau mulțumiri sau merite. E de ajuns că ești lângă Domnul și-ți este de ajuns pacea sufletului, iertarea păcatelor tale. Ba chiar și în suferințe pentru calea Lui să fii tot plin de bucurii, că iată, așa stăteau cu Domnul până la sfârșit mucenicii mărturisitori de Dumnezeu, și nu se lăsau de El cei ce Îl urmau. O, cei ce nu Îl urmează până la sfârșit, aceia pleacă, se leapădă, spre rușinea lor se

dau iarăși lumii, călcând ei porunca iubirii de Dumnezeu și smintind pe cei slabi, care ca și ei se clatină și cad spre lume.

O, fiule al Domnului, dacă ai venit, o, nu mai pleca, rămâi cu Domnul. Când cineva slab te ademenește poftindu-ți ființa și iubirea ta ca să le stârpească, să te rătăcească de la credință, tu cheamă în grabă puterile cerești să-ți umple sufletul și duhul și veghea și iubirea, iar iubirea te va scăpa de păcatul care-ți iese în cale să te culce sub el, să te sminteasscă cu bucuria cea mincinoasă, și pentru care îți vor plânge inima și viața într-o zi din zilele grele ale vieții. O clipă de iubire rătăcitoare îți face rost de zile de durere și de usturime de suflet, și-ți va plânge inima de păreri de rău că nu mai poți întoarce înapoi viața ta ca să asculți de Domnul, de Cel cu veghea mai înainte ca tu să fii greșit împotriva ta însuți, căci El vrea să te cruțe de dureri, că scris este: «Cel ce nu ascultă va avea de suferit, iar ascultarea te scutește de suferință».

O, copii ai Cuvântului Hristos, vegheați cu veghetor peste voi, vegheați să nu se ia greșeala de la unul la altul. Iubiți pe cei ce vă veghează, și nu vă fie frică. Frica este cu cei vinovați, care-și apără vina. Frica cea bună este frica de Dumnezeu, care nu te lasă să greșești și să cazi. O, nu greșiți unii altora, și nici lui Dumnezeu. Nu călcați porunca iubirii, voi, copii miluiți de Domnul!

Dar, Doamne, încă un ucenic al iubirii Tale este azi lângă mine sărbătorit, și frica de chinuri nu l-a despărțit pe el de Tine, și se așează el sprijin și putere peste cei ce dau să rămână până la sfârșit mărturisitorii Tăi. Amin.

— Lângă tine, mucenița a iubirii de Dumnezeu, lângă tine sunt eu azi sărbătorit, și tot așa întăresc și eu pe cei ce merg cu Domnul pe calea Lui de slavă.

O, lângă Tine, Doamne, am stat de mic copil, și lângă Tine am rămas până la venirea mea sus, lângă Tine. Eu, mucenicul Gheorghe, nu m-am temut de prigoane pentru numele Tău, ci de nedespărțirea de Tine am avut grijă să mă feresc tot timpul, chiar cu prețul vieții și al tinereții mele fragede, Doamne, căci dacă tatăl meu trupesc a murit în chinuri pentru numele Tău, eu cum să fi putut altfel să fiu? Când împăratul îi tăia pe creștini, eu cum să mă fi ascuns în mine cu dragostea mea de Tine ca să Te pierd așa? O, nu, ci m-am sculat și m-am numit creștin înaintea oastei împărătești pe care o aveam în supunere, și m-a luat împăratul și m-a chinuit cum a voit el, iar eu scăpam mereu nevătămat, căci harul Tău de peste mine se arăta minunat lucrând, și apoi mi-au tăiat capul, dacă altfel n-au putut să mă îndoaie, și m-au îndoit așa, iar eu am ajuns la Cel dorit, la Tine, Doamne. N-am dat să-mi salvez și să-mi păstrez viața de pe pământ, ci am dat s-o iau pe cea alături de Tine în cer, și vin din cer mereu în ajutorul celor ce se luptă pentru patria cerească pe pământ.

O, mare este taina lucrării harului Tău peste om, Doamne! Cei ce Te părăsesc ca fugarii, aceia n-au căpătat harul Tău și n-au putere pentru Tine, pentru calea Ta cea sfântă, iar harul este puterea cea de sus dăruită omului pentru Dumnezeu, și pe care nimeni nu i-o poate apleca sau fura, căci această bogăție când se află în mintea omului, o, nimeni nu ar putea să i-o fure, nimeni, Doamne, și prin har poate omul cu Tine, și poate până la sfârșit.

O, creștine nesupus, când nu te mustră conștiința ești părăsit de Dumnezeu și de aceea faci ceea ce ți-a spus Dumnezeu să nu faci, dar tu faci în contra, chiar dacă cineva de pe lângă tine ți-ar aminti că nu-ți este iertat ceea ce faci contra cuvântului Duhului Sfânt. O, dacă zici că și altul face, și că ai dreptul să faci și tu ceea ce nu ascultă nici el să nu facă, o, știi tu cum vei fi tu și celălalt îndreptățit sau nu de Dumnezeu, păsuit sau nu? O, nu știi, așa cum nici fariseul n-a știut între el și vameșul, cu care el nu se asemăna.

O, Îți este milă de om, Doamne, când nu ascultă și când se joacă de-a păcatul. Omului care face așa nu-i este milă de Tine, și nici rușine nu-i este când Îți face pete pe față, când Te înjosește pentru voia sa însăși, când face sminteală și clătinare pentru cei ce văd nesupunere și îndrăzneală înaintea Ta.

O, se ia greșeala de la unul la altul, Doamne, și Te doare, și Te doare pentru cei de la care aștepți iubire Ție. Noi, sfinții Tăi, Te mângâiem în dureri, grăim cu Tine și Te mângâiem, Doamne, și să ne audă cei ce dau să învețe de la Tine și de la sfinți, că pe pământ nu mai este învățătură de viață, și este numai păcat, Doamne, iar păcatul ucide tot, și vom lucra de lângă Tine ajutor pentru cei pierduți, dar să fie cei ce ne strigă, să fie strigare, o, Doamne. Amin.

— Da, iubiții Mei mărturisitori prin credință și prin mucenicie, Eu de aceea M-am așezat aici cu cetatea Mea de venire și Mi-am pus în lucru strigare către Noi ca să vin cu voi pe pământ și să lucrăm cuvânt și împlinirea cuvântului, iar voi vă alinați dorul după ziua Mea cea mare, care va să vină și să Ne aducă odihna, o, fiilor moștenitori ai cerului de sfinți.

Grăiesc acum cu voi, cei care-Mi puneți cuvântul în carte ca să fie pe pământ Domnul, o, fiilor. O, cine se răcește de voi, se răcește și de Mine, dar mai întâi de Mine se răcește, prin neascultare se răcește, să știți voi aceasta, și apoi se răcește și de voi pic cu pic. O, fără harul Meu nu poate nimeni să Mă iubească și să rămână cu Mine până la sfârșit, iar harul este cel ce se dobândește prin iubire statornică, dar când el se pierde vine apoi remușcarea, fiilor.

O, aici în cetate trebuie să lucreze învățătură mare peste cei ce vin ca să-și îndrepte viața, căci pentru ce altceva ar fi să vină cei ce vin aici, la Domnul? Așadar, v-am așezat pe voi să așezați harul Meu peste cei ce se aleg, ca să fie aleși de partea Mea apoi, și credincioși apoi până la sfârșit, fiilor.

O, e vremea cu clătinare, văd din cer cum se clatină creștin pe creștin, văd cum nu stau cuminți cei ce n-au avut ascultare și credincioșie până la sfârșit. O, aș da în ei ca să-i opresc să tot facă rău, aș da să-i fac să fie cuminți dacă n-au ascultat, că iată împart sminteală, împart slăbire, împart răciri de voi spre cei ce au credință și statornicie în iubire de Domnul și de voi.

O, fiilor, chemați pe Domnul, chemați-Mă să liniștesc furtuna, cereți voi aceasta, iar Eu vă voi auzi pe voi.

O, lucrați salvare pentru cei neputincioși în fața furtunii, fiilor, și să stea ei acasă pe vreme rea.

Iar vouă vă aduc întărire din cer și, pace vouă, fiilor! Eu, Domnul, vă înmulțesc harul Meu vouă, și pace vouă, o, fiilor, la cuvântul Meu, pace vouă! Amin.

23-04/06-05-2018